

ZPRÁVODAJ

51. JIRÁSKOVA HRONOVA

národní přehlídka amatérských divadelních souborů pořádaná v rámci Festivalu zájmové umělecké činnosti 1981 na počest XVI. sjezdu KSČ, 60. výročí založení KSČ a voleb do zastupitelských orgánů.

Pátek 7. srpna 1981

8

NEZAVÁHALI JSTE?

Mezi přitažlivé a hodnotné akce včerejšího odpoledne patřily i přednáška doc. Jana Císaře, CSc., a beseda režiséra Františka Laurina a dramaturgyně Jarmily Černíkové.

Přednáška doc. Císaře se týkala tématu: Amatérské herectví. Doc. Císař se v ní zabýval nejen historií vývoje herecké práce, výkladem rozlišení herectví typového a charakterového, ale zevrubně pojednal o problematice současné herecké tvorby, v níž se oba uvedené typy stýkají. Poukázal na ujasněnost a neujasněnost tohoto prolínání vyplývající z faktu, že se nalézáme v období zásadního přerodu pojetí herecké práce.

V diskusi pak odpovídal na otázky konkrétního využití (pokračování na str. 3)

DRAMATICKÝ ODBOR A. JIRÁSKA KK ROH ÚPICE VALENTIN KRASNOGOROV TAK KDO K ČERTU ODEJDE!

Hronovští diváci zhlédli představení hry, kterou objevila ochotnická dramaturgie a je poslední dobou uváděna často a výhradně na amatérských scénách. Z širokého proudu současné sovětské dramatiky patří tato hra mezi texty, které navazují na vyhraněný typ komedie s jistým satirickým laděním.

Typickým znakem pro Krasnogorovu předlohu je jen jevové postižení skutečnosti bez hlubšího pohledu pod povrch, bez hlubší analýzy příčin určitých jevů. Opirá se o slovní či situační komiku, je tematicky společensky potřebná, bez závažnějšího dosahu.

Bylo by zajisté omylem požadovat se od inscenátorů, aby tuto látku dotvářeli postihováním hlubších souvislostí. Reazace předpokládá přesně stanovenou úroveň žánru, v tomto případě stavbu komediálních situací na reálném základě jako podstatě pro vytvoření potřebné nadsázky. Výstavba takové látky předpokládá dále

režijní zkušenost, technické a charakterové schopnosti herců.

Úpický soubor tyto zkušenosti má, staví svou komedii na dobře vypočítaných situacích, které jsou základem rytmického oblouku inscenace, i když v druhé části hry nejednu situaci rozdroboval a tak představení zbytečně retardoval. Soubor nepředvedl dobrou jevištní řeč, což může být až příliš hovorovým zcivilněním některých typů postav. Správnou dimenzi zpracování inscenace představení zprostředkoval především představitel Nikolaje Nikaronoviče Vladimír Heflejš svým mimořádným talentem a hereckými schopnostmi. Jeho postava velmi přesně určila žánr a dovedla v sobě spojit reálný základ přesného charakteru se smyslem pro komediální nadsázku. Pracoval důsledně se sebestmenšími fakty a dovedl je zpracovat do výrazu, který jeho postavu zživotňoval, aniž opustil nenu-

cenou přirozenost. Obdobný systém herecké práce se nepodařilo takto důsledně uplatnit u dalších interpretů. J. Kadaník jako Jura dal výrazně přednost jen vnějším znakům své postavy, (i když přesně a ná-

(pokračování na str. 2)

Pondělní veřejná nahrávka Československého rozhlasu Hradec Králové „Na kus řeči a s kapelou“, ve kterém vystoupila řada hostů v čele se zasloužilým umělcem Miroslavem Horníčkem, se těšila podle očekávání značnému zájmu diváků. Snímek Ladislava Hartmana, zachycující atmosféru na pódiu, kde vidíme M. Horníčka a redaktory Čs. rozhlasu, to plně dokumentuje.

DNEŠNÍ PROGRAM 51. JH

8.30	Diskusní kluby	ZŠ — náměstí
9.00	Setkání souboru s porotou	Slavie
10.00	Volná tribuna	Slavie
14.30	Div. představení DS Lucerna Praha Svíť, svíť má hvězdo	Slavie
16.00	Div. představení DS Malá scéna Gottwaldov: Irkutská historie	JD
16.30	Koncert tanečního orchestru Modeus ZK ROH MAJ Hronov	Sady A. J.
17.00	Div. představení DS Lucerna Praha: Svíť, svíť má hvězdo	Slavie
19.30	Div. představení DS Púchov: Beta, kde si	JD
21.00	Filmové představení: Noc na Karlštejně	Sady A. J.
21.30	Beseda se soubory	Klub JD

...nejčastěji uváděným autorem byl, vedle Aloise Jirásky, Karel Čapek? Celkem 15 X (Ze života hmyzu — 4 X, Matka a RUR — 3 X, Loupežník a Věc Makropulos — 2 X, Bílá nemoc 1 X...

...Josef Kajetán Tyl se na hronovské scéně objevil 11 X? Dvakrát to byl jeho Jan Hus stejně jako Tvrdohlavá žena, jedenkrát Strakonický dudák, Kuťnohorští havíři, Fidlovačka a Lesní panna...

Víte, že...

...Maxim Gorkij se hrál na Jiráskově Hronově poprvé v roce 1947 a od té doby ještě sedmkrát? Osmkrát se zde objevili i A. P. Čechov a B. Brecht...

...Ladislava Stroupežnického uvedl ochotnické soubory na JH vícekrát než V. K. Klicperu? Celkem 7 X...

...prvním zahraničním autorem uvedeným na JH byl Jugoslávce Rastko Petrovič? V roce 1933...

...v letech 1974 — 1979 se v Hronově čtyřikrát hrála drama-ta Jána Soloviče?...

LUCERNA ZÁŘÍ DOMA I VENKU

Mimo dvou přehlídkových inscenací v Jiráskově divadle uvidíme v pátek ještě studijní představení Svít, svít, má hvězdo, které uvede Divadlo Lucer-

na Kulturního domu hl. m. Prahy.

Soubor vznikl na počátku roku 1975 a jeho zájem se upíral k muzikálu a operetě. Ko-

SPOLEHLIVÝ PARTNER

Je všeobecně známou skutečností, že Svaz družstevních rolníků se podílí nemalou měrou také na všestranném rozvoji ochotnického divadla a úspěchu Jiráskových Hronovů. Nejinak tomu je i letos. V průběhu festivalové přehlídky prodává Ing. Marie Hynková jménem ústředního výboru svazu se zástupci organizačního štábu 51. JH náměty pro prohloubení a rozšíření vzájemných vztahů v příštích letech.

Hostem, který zastupuje slovenské ochotnické divadlo, je na letošním 51. Jiráskově Hronově Divadelný sůbor MAKYTA při DK ROH Púchov.

MAKYTA - devět stupňů k hronovské zlaté

Už iba deň zostáva do ukončenia 51. JH 1981. Stalo sa už tradíciou, že slovenský súbory, ako hosť uzatvára hronovskú národnú divadelnú prehliadku a tak oficiálne ukončuje divadelnú sezónu roka. Dnes a v sobotu ešte naposledok ozijú javisko Jiráskovho divadla, na ktorom sa predstaví dlhoročný laureát JH, Divadelný súbory MAKYTA - Púchov. Po úspešných hronovských inscenáciach tohto súboru v minulých rokoch (Fyzici, Les, Sól pre flautu a Optimistická tragédia), uvidia hronovskí diváci pred 60 rokmi napísanú drámu Mila Urbana, spisovateľa medzi dvoma svetovými vojnami, „Beta, kde si?“

V XXI. divadelnej Spišskej Novej Vsi Púchovčania príjemne prekvapili, že siahli po zabudnutej divadelnej hre, ktorá mala svetovú premiéru na domácom javisku a dostojne sa zaradila do „zlatého fondu“ Československej divadelnej prehliadky. Je treba pochváliť púchovský súbory za šťastný výber

tohoto dramatického skvostu spisovateľa Mila Urbana a zároveň poďakovať profesionálnemu režisérovi-poradcovi Milošovi Pietrovovi, ktorý je hronovskému divadelnému publiku známy zo seminárnych diskusií, že sa ujal tejto hry a svojimi radami súboru, prispel k jej nevšednému úspechu.

Dlhoročná režisérka-ochotníčka Emília Čibenkovej za umeleckej spolupráce Miloša Pietra a scenáristu Jozefa Cillera, s jej rozsiahlou režijnou-inscenačnou skúsenosťou, dosiahla v koncentrovanej podobe inscenácie, podstatu dedinského ľudu, žijúceho v triednej rozdelenosti spoločnosti dedinskej chudoby a zlobatkov. Veľmi vtipne podchytila ženské ohováračské trio kľebetní a postavila ich proti hlavnej hrdinke, dcéry chudobného roľníka Bety, ktorú zlé ľudské jazyky doženú k sebevraždy.

Táňa Kysucká v úlohe Bety, vynikla svojou hereckou presvedčivosťou a energickosťou snažila prebojovať sa cez ľud-

skú zlobu, osočovania a cigánske-nepravdivé ohováranie až nakoniec dobrovoľnou smrťou dokázala svoju mravnú čistotu a bezúhonnosť. Púchovskí inscenátori zvýraznili decentne s realistickou drobnokresbou predovšetkým rozmáhajúce sa zlé medziľudské vzťahy na dedine a v dobovej štylizácii vyzdvihli sociálny motív Urbanovej drámy. Zásluhou režisérky Čibenkovej bola jednou z najzaujímavejších herecká pohybová stránka. Práve u púchovských ochotníkov v Spišskej Novej Vsi bolo vidieť, ako si všetci s chutí zahrajú, ako vedú využiť funkčnosť pohybu, ktorý na scéne môže rovnako dopovedať text a umocniť vážnu situáciu na javisku a naviac hovorené slovo vedeli majstrovsky podfarbiť scénickou hudbou. I keď hlavné úlohy boli zverené protagonistom, Hodoňovi, Jágelkovi, Belovičovi a Jurákovi, prekvapili novými inscenačnými prvkami aj predstaviteľky ženských rolí Záleská a Jarka Botošová a už spomínané trio ohováračiek Gajdošová, Zelková a Cengelová, ktoré hovorili štylizovanou čistou prirodzenou slovenčinou a dbali na jasnú artikuláciu neľahkej reči slovenskej klasi-

ektiv pak silně ovlivnila spolupráce s brněnským režisérem Z. Pospíšilem, s nímž nastudoval jeho vlastní hru Balada pro banditu. (Předlohou pro ni byl Olbrachtův Nikola Šuhaj.) Mladým ochotníkům vyhovoval nový typ divadla: hráli uprostřed diváků, muzicírovali, zpívali a tancovali.

Od uvedení této inscenace se soubor zaměřil na takzvané syntetické divadlo. Se Z. Pospíšilem připravil ještě Šuškinovy Charaktery, s nimiž byl vybrán v roce 1979 na 49. JH a na Festival ruských a sovětských divadelních her ve Svitavách.

Stejně tak spolupráce s režisérem Petrem Scherhaufem znamenala další postup ve vývoji souboru a jejím dílem je i dnešní studijní inscenace od A. Mitty.

Stojí rozhodně za uvedení, že Divadlo Lucerna má svoji vlastní hudební skupinu, protože nedílnou součástí jeho představení je hudba.

Vedle již uvedených úspěchů — účast na 49. JH a FRSDH — má soubor za sebou značný počet soutěžních, festivalových a přehlídkových vystoupení v ČR (namátkou: Tábor, Poděbrady, Příbram a samozřejmě Praha, neboť jejich domovskou scénou je Malostranská beseda), ale i v zahraničí: NSR a Rakousko.

Na závěr snad už jen to, že zde jde o soubor věkově mladý, který hledá formy vyhovující mentalitě mladé generace.

VČERA TU BYLI

Ani včerejší den nebyl výjimkou v tom, že Hronov a Jiráskovo divadlo navštívili další hosté. Byli to soudružka Hana Kožešnicková, členka ÚV KSČ, RSDr. Jaroslav Kopáček, tajemník KV KSČ v Plzni, soudruh Josef Vlček, politický pracovník KV KSČ v Hradci Králové, soudruh Jiří Pražan, vedoucí odboru kultury VČ KNV a další.

• VALENTIN KRASNOGOROV • TAK KDO K ČERTU ODEJDE!

(dokončení ze str. 1)
paditě odpovídající modelu svého typu), kdežto na druhé straně Z. Rozumová vycházela z přirozené citlivosti a nepokoušela se vůbec o nějakou typizaci.

Scénická hudba použitá v úvodu komedie dobře navodila určitý inscenační způsob, pak

se zbytečně vytratila a přestala fungovat jako původně užitý kompoziční prostředek.

Scénografická složka ve svém půdorysu sice podporovala inscenační záměr a potřebu užití simultánních scén, ale v materiálu a barvě byla povrchní, komediální žánr jakoby svírala a byla prostorově nevyvážená.

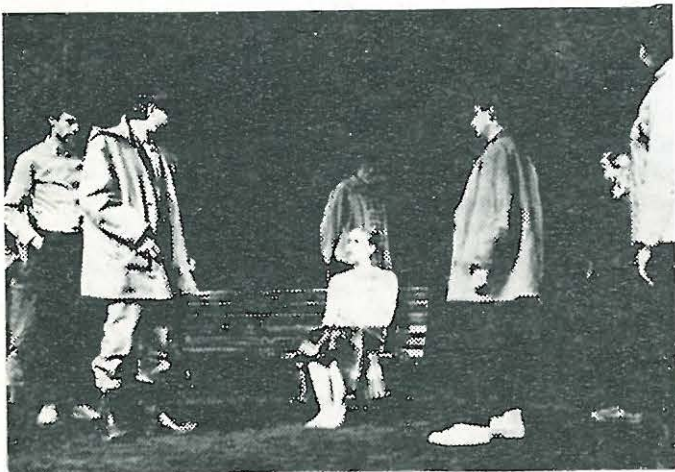
EKP

Končím výpověďou Olgy Ličardovej, členky výborové poroty OÚ v Bratislavě, která přehrála, že sa režisérka E. Čibenkovej podarilo nájsť správny inscenačný kľúč, ktorým odomkla doteraz na sedem zámkov zamknutú hru a presvedčila nás o jej oprávnenom mieste na javiskách dnešných divadel.
PhDr. Ján Hološ

O videozáznamu jsme již v našem Zpravodaji psali. Nákladné zařízení je však na letošním Jiráskově Hronově opravdu permanentně využíváno. A ve středu se uskutečnil další experiment, který vzbudil značný zájem. Videotelevize byla totiž instalována do výkladní skříně „informací“, zvenčí byl upev-

Video je i vidění!

něn potřebně silný reproduktor a kolemjdoucí si mohli „přehrát od 17 a 18 hodin části jednotlivých dosud uvedených představení. Protože se však včera porouchala reprodukcí technika, videozáznam se neuskutečnil. Dnes odpoledne by mělo být vše v pořádku a video opět k vidění!

Roli posledního přehlídkového představení přisoudil program letošního 51. Jiráskova Hronova hře Alexeje Arbuzova Irkutská historie, kterou uvede na „prknech“ Jiráskova divadla Malá scéna LŠU a OKS Gottwaldov — se souborem ji nastudoval režisér Antonín Navrátil.

SPOLEHLIVÝ TANDEM V GOTTWALDOVĚ

Malá scéna Lidové školy umění a Okresního kulturního střediska v Gottwaldově je hronovskému divákovi dobře známa. Dnes se tu představí s Irkutskou historií Alexandra Arbuzova. Protože z programové brožury 51. JH záhadným způsobem vypadla část o souboru, zeptali jsme se na některé základní údaje soudružky Heleny Blažkové, ředitelky OKS v Gottwaldově a Rudolfa Vavrečky, metodika pro divadlo.

● Zaujala nás dvojice zřizovatelů. To je jen taková formální střešová záležitost?

„Rozhodně ne. Malá scéna se zrodila v roce 1969 při PKO; od roku 1971 pracuje v LŠU jako externí pracovník literárně-dramatického odboru Antonín Navrátil a začíná vytvářet novou koncepci souboru. Když byla podepsána dohoda o spolupráci mezi OKS a LŠU, před souborem se otevřely další možnosti.“

Význam scénografické složky

V čísle 5 Zpravodaje se objevila noticka s titulem Scénografie na periferii zájmu? Soudruh P. Chmelík ze studia D z Vinařic se se právem dotazuje, zda je správné, že scénografii je na vrcholné přehlídce amatérského divadla věnována malá pozornost, o čemž svědčí i fakt, že scénograf není ani členem poroty. Redakce Zpravodaje proto vyhledala architekta Zdeňka Pavla, lektora Scénografické školy SČDO a položila mu několik otázek týkajících se současného stavu amatérské scénografie na JH.

● Co soudíte o situaci amatérské scénografie na 51. JH?

V posledních letech se zájem amatérských divadelníků na účasti scénografické složky v inscenacích výrazně zvětšuje. Zdá se, že amatérská veřejnost již vzala scénografii na vědomí jako jeden z významných komponentů inscenačního záměru a smyslu inscenace. Mnozí se představení, ve kterých přestává být jevištní vý-

prava jen pozadím, jehož ctižádostí je pouze sdělit divákovi základní informaci o prostředí a době hry. Scénická a kostýmní výprava hledají takové prostředky, které by umožnily, aby se výtvarná složka představení výrazněji podílela na naplnění inscenačního záměru.

● Jakých výrazových prostředků k uskutečnění tohoto záměru současná amatérská scénografie používá?

Zdá se mi, že si amatérská scénografie v současném období prověřuje (s jistým zpožděním na profesionálním divadle) výrazové možnosti náznaku, znaku, symbolu, nadsázky, metafory a dalších výrazových prostředků jevištního tvarosloví, že

O čem se mluví

usilovně dohání, co v předchozích obdobích zameškala. Vedle bezesporných kladů, které spočívají v osobním a konkrétním ohmatání si scénografického vývoje profesionálního divadla za posledních zhruba 30 let, má tato skutečnost také i své nedostatky: Znovu je objeveno již objevené, opakují se chyby již prověřené a dochází při tom i k mnoha nejasnostem a omylům.

„Problémy ne. Ale vzhledem ke kvalitě inscenací připravujeme vlastní týdenní přehlídku pro učitele lidových škol umění a pro kulturně výchovné pracovníky z okresu.“

● O úspěchy tedy není nouze. „Díky obětavosti vedoucího souboru soudruha Navrátila, který je výborným pedagogem a režisérem, dosahují děti úspěchů opravdu mimořádných. Přispívají k nim ovšem kázní, píli, učenlivosti... Za vše jistě hovoří letošní již třetí účast na JH po sobě: 1979 - 1980 - 1981.“

● Bude něco zajímavého na závěr?

„Samozřejmě. Soubor je několik málo dnů doma; hrál v Londýně O kuruckej vojně. Na reciproční zájezd s londýnským partnerem si prakticky vydělal v naší televizi, pro kterou ve skansenu v Rožnově pod Radhoštěm natáčel Botíkovu O kuruckej vojně.“

Jsem však přesvědčen, že to nejdůležitější se zrodilo. Amatérské divadlo si uvědomilo význam scénografické složky s tím, že bez jejího dalšího tvorivého rozvoje by bylo těžko možné si představit další rozvoj amatérského divadla.

● V čem vidíte hlavní prostředky pro další rozvoj amatérského divadla?

Pokusím se vyjmenovat nejdůležitější:

- Úplné oproštění od závislosti na profesionálních vzorech.
- Výrazné prohloubení koncepční spolupráce režiséra s výtvarníkem.
- Oproštění od statického chápání scénické výpravy a rozvoj její dramatické dynamiky.
- V oblasti scénické výpravy hledat a vytvářet nové výrazové prostředky a tvůrčí postupy takovým způsobem, aby nezávisle na profesionálních vzorech vycházely především z podmínek a daností amatérských vzorů.
- V oblasti kostýmních výprav se oprostit od netvůrčí závislosti na půjčovnách kostýmů a kostýmy používat jen jako materiálové prostředky k realizaci vlastních představ. Ve vlastních možnostech a podmínkách hledat nové tvořivé realizační postupy, odlišné od zaužívaných postupů profesionálních divadel.

● Domníváte se, že organizace budoucích JH by mohla k naznačené perspektivě rozvoje amatérské scénografie přispět?

Zajisté, je známo, že hronovské přehlídky špičkové amatérské tvorby se staly pro své dobře dělané semináře, diskusní kluby a kvalifikované přednášky vysokou školou amatérského divadelníka. Aby takto mohli nazývat hronovské přehlídky i scénografové a ostatní amatérští tvůrčí, kterým výtvarná složka inscenací a její budoucnost není lhostejná, záleží na organizační přípravě a naplnění následujících Hronovů.

NEZAVÁHALI JSTE?

(dokončení ze str. 1)

těchto poznatků v práci amatérského herce.

Beseda režiséra Laurina a dramaturgyně Černíkové se točila kolem otázek a problematiky inscenování současné české hry. Oba besedující zdůraznili její přednosti a nesporné kvality a všichni diskutující se shodli, že je potřebí současnou českou hru uvádět na jeviště, a že se jí amatérské soubory vcelku nevyhýbají.

Účastníci kladli režiséru Laurinovi rovněž otázky týkající se konkrétních a praktických rad a zkušeností při práci se současnou českou hrou a divadelní práce vůbec.

Co nového ve vašem kraji?

(Za Severočeský kraj odpovídá Jaromír Kejzlar, člen krajského poradního sboru pro amatérské divadlo)

„O bohatosti a pestrosti divadelního života v Severočeském kraji snad nejlépe pohovoří některé statistické údaje zuplynulé sezóny.

59 souborů sehrálo 161 titulů v celkem 619 představeních pro 98 453 diváků. Jsou to jen čísla, ale ochotníci si jistě plně uvědomují, co práce o úsilí se za nimi skrývá. Bez zajímavosti nejsou ani změny v dramaturgické skladbě repertoáru

souborů. Nastal výrazný posun k sovětské a ruské dramatické tvorbě. Nejčastěji se objevily inscenace A. P. Čechova, G. Gorina, V. Krasnogorova, hry Brjaginského a Rjazanova.

Ze současné české dramatiky byly uvedeny hlavně hry Jílky, Šotolovy a Horníčkovy, z české klasiky se objevila díla A. Jiráka, L. Stroupežnického, V. K. Klicpery, G. Preisové a bří Mrštíků. Ze světové klasiky

uvedly severočeské soubory Shakespeara, Moliéra, Machiavelliho. Nejhranějšími autory pro děti byli Vl. Čort a dvojice Oubram - Novák.

Významná výročí uplynulé sezóny podnítila soubory v na-

šem kraji k řadě inscenací pásem s výrazně ideovým zaměřením.

V organizační struktuře divadelního dění v kraji též došlo k podstatným změnám jak v kategorii souborů, tak v celém systému krajské přehlídky. Očekáváme od těchto změn možnost dalšího zkvalitnění a prohloubení naší práce.“

ANKETA O KLUBECH

Podle mého názoru je správné, že koncepce diskusních klubů byla letos oproti loňsku důkladněji promyšlena. Všichni si pamatujeme, jak loni jsme si podle svých vyhraněných zájmů (herectví, režie, dramaturgie, scénografie atd.) vybírali „svého“ člena odborné komise, který řídil diskusi v náhodně sestavené pracovní skupině. Důsledek: jeden, nejvýš dva diskusní prostory byly buď

Slýchám i názor, že tento systém je časově příliš náročný, že by stačilo, kdyby diskutující vyslovili svoje názory přímo až na veřejném shromáždění. Ale jak znám ochotníky, diskutovalo by se stejně celé dopoledne, a ještě s nebezpečím, že diskusní příspěvky nebudou vždy formulovány přesně a že se budou někdy odchýlovat od základních problémů.

Jaké máte dojmy po diskusních klubech 51. JH (v porovnání s loňským rekem, kdy byla forma klubů zcela odlišná a stala se předmětem časté kritiky)?

přeplněny nebo aspoň plně obsazeny, zatímco ostatní zely prázdnotou.

Letošní systém má tyto přednosti:

1. Ve čtyřech pracovních skupinách, v nichž jsou soustředěni účastníci podle krajů a které jsou vedeny krajskými metodiky formou besedy, je možnost otevřené, upřímné, neobčasných výměny názorů na všechny složky zhlédnutého představení, a co je velmi důležité — možnost shrnutí problémů do pokud možno přesných formulací.

2. Po těchto klubech následující shromáždění návštěvníků JH je možnost konfrontace výpovědí zástupců pracovních skupin s názory všech přítomných účastníků, členů přítomného souboru a členů odborné komise. O vyspělosti amatérů svědčí to, že — až na malé výjimky (musí mít jen odborná komise vždy pravdu!) — se jejich hodnocení většinou shoduje s názory členů komise.

To se rozumí, vyskytují se i kritické připomínky: ve výpovědích jednotlivých pracovních skupin se opakují často stejné postřehy, což prý je zbytečná ztráta drahocenného času. Ale vždyť je přece jednoduché opakovat se názory vynechat a přednést jen ty, které se před tím nevyskytly.

A tak nevím, jak ostatní přatele, ale já si z této bohaté a prohloubené výměny názorů odnesu dosti podnětů pro svoji další práci.

Marie Votavová, Svitavy

Způsob, jakým jsou v letošním roce organizovány kluby, patří rozhodně k tomu, co lze na letošním 51. JH označit jako přínos. V pracovních skupinách je tím pádem mnohem více prostoru k diskusím a vyjádření vlastního názoru a hlavně nejsou třídy ZDŠ zbytečně přeplněny. A kapacita sálu Slávie je dostatečná, aby každý divák měl možnost konfrontovat výsledné názory pracovních skupin, poroty i pléna, dozvědět se celou řadu zajímavostí. Jistě zůstane tento způsob zachován i pro příští roky.

Karel Vidimský, Slaný

„Vítám rozdělení do pracovních skupin. Ovšem postrádám zde zástupce ústředí poroty, který by poskytl jednak fundovaný rozbor představení, konfrontoval naše názory apod. Na tak velkém auditoriu ve Slavii je tato práce bohužel už nemožná nebo pouze částečná. Někdy se mi to zdá, že i zbytečná.“

Anita Balatková,
„TYL“ Železný Brod

Trojici studijních představení v SZK ROH MAJ (Slávie) uzavře dnes odpoledne hra Alexandra Mitty Svět, svět má hvězdu v nastudování Divadla Lucerna Kulturního domu hl. m. Prahy, který přijíždí ve své šestileté historii do Hronova již potřetí.

FEDAMU ZVE DO PODĚBRAD

Pořadatelé FEDAMU (Festivalu mladého amatérského divadla) v Poděbradech upřímně zvou na letošní přehlídku v Poděbradech všechny příznivce mladé scénické tvorby, která

proběhne 1.—3. 10. a 8.—10. 10. 1981 v divadle Na kovárně. V rámci festivalu se uskuteční setkání amatérských režisérů ve dnech 2.—4. 10. a 9.—11. 10. 1981.

KAM ZÍTRA NA 51. JH

8.30 Diskusní kluby
9.00 Setkání souboru s porotou
10.00 Volná tribuna
13.00 Tisková konference
16.00 Div. představení DS Makyta Páčov:
Beta, kde si
19.30 Div. představení DS Malá scéna
Gottwaldov: Irkutská historie
21.00 Slavnostní zakončení 51. JH
22.00 Beseda se souborem

ZŠ — náměstí
Slavie
Slavie
Klub JD

JD

JD

Sady A. J.
Klub JD